

בישראל. ולא אית בכלחו לטיא בעמלק דאייה הינויא בישא אל אחר. אייה גלי לבל ערין דעלמא רוצח אייה ובת זוגיה סמ מות עבודה זרה. ובכלא סמא". ל. ואית סמא"ל נאית סמא"ל, ולאו בלהו שוני. אבל ההוא סטרא דהינויא אייה לטיא על פלא.

ויקרא יי אלהים אל האדם ויאמר לו איכה. הבא רמייז ליה דעתך לחרבא כי מקדשא ולמבקבי בה איכה. הדא הוא דכתיב, (אייה א) איכה ישבה בבד א"י כ"ה. ולו מנא דאתי עתיד קדשא בריך הוא לבURA כל זיגין בישין מעולם באבדתיב, (ישעה כה) בלע הפתחות לנצח. כדין-tab כל לא לאתריה בדכתיב, (זכריה יד) ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: **תגינן כל שלמה דאתמר בשיר השירים במלפआ**

לשון הקודש

מערבעים בישראל, ואין בכם מקהל בעמלק, שהוא נחש רע אל אחר. הוא גלי לבל העריות של העולם, רוצח הוא, ובת זוגו סמ מות עבודה זרה, והбел סמא". ויש סמא"ל וייש סמא"ל, ולא שב הכל למקומו, במו שבתווב (זכריה יט) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. **בבל על הбел.**
שנינה, כל שלמה שנאמר בשיר השירים, במלך שהשלום שלו, במלך אין. **ויקרא ה'** אלהים אל האדם ויאמר לו איכה. באנו רמו לו שעתיד להחריב בית

דְּשֶׁלֶםָא דִילִיה. במלך (ס"א בנוקיי פלפא) סתם בנוקי. מליה (נ"א מל) תהאה בעלה. ורוא דמליה דירתא תהאה לעלה תרנוויהו כהה. ותינו בית דכתיב, (משלוי כד) בחייב יבנה בית. וכתיב (שיר השירים ג) אפריוֹן עשה לו הפלך שלמה מעצי הלבנון. אפריוֹן דא תקינה דעלמא תהאה מעלה מא עלה.

דעד לא ברא קדשא בריך הוא עלמא הויה סתים
שמייה ביה ולא (נ"א הויה) הוא שמייה סתים
בגניה חד ולא קיימא מליה (והוא הויה בלחווי) עד דסליק
ברעותא (רמחשה לקיימא כלא בפטון דסמיירא) למרי עלמא
והויה רשים ובני ולא קיימא, עד דאתעט בעטופה
חד זיהרא (עלאה רמחשה) וברא עלמא (נ"א ימיא דעלמא
 קרמאה) (נ"א שמים). **ו�픽ק** (אליגין) ארזין עלאין רברבין
מההוא נהורא (נ"א זיויא רבא) זיהרא עלאה (נ"א חד דזוהר ימיא
 עלאה), **וישני רתיכוי על תרין ועשרין אתוון רשימין**

לשון הקודש

שעד שלא ברא הקדוש ברוך הוא אמר (ס"א בנקבות הפלח) סתם בגנבה מליה ומלה תהתוֹנה בעליונה. וסוד הדבר - דירה תהתוֹנה לעליונה שתיהן אחת. ותינו בית, שבתוב (משלוי כד) בחייב יבנה העומד להעמיד הפל בשבייל סממנים לברא עולם, והיה רשום ובני ולא עומדת, עד שהתעט בעטופה אחד של זכר ועלין של

של העולם התחתון מהעולם העליון.

אתגָלִפוּ בְעֵשֶׂר אֲמִרּוֹ וְאַתִּינִשְׁבוּ. הִנֵּה הוּא דְכִתְיב
מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן. וּכְתִיב, (תְּהִלִּים קד) **אֲרִזִּי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נִטְעָ**

(דָהָא מַאלֵין עַבֵּיד הַחוּא אֲפָרִיוֹן).

עָשָׂה לוּ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה, לוּ לְגִרְמִיה, לוּ לְתַקְוִינִיה,
לוּ לְאַחֲזָה יִקְרָא עַלָּה. לוּ לְאָזְדָעָה דָאִיהוּ
חד וְשִׁמְיָה חד בְּמָה דָאָת אָמֵר, (זכריה יד) (יְהִי יהוָה אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד וּכְתִיב) (תְּהִלִּים פג) **וַיַּדְעֵוּ בַּי אַתָּה שָׁמֶךְ יְיָ לְבָדָךְ.**

בְּמַטּוֹן דָקְלָפּוּי. קְסֻטוֹרִין יְדִיעָא. נִטְיף לְסִטְרָא דָא
לְעַילָּא. נִטְיף לְיִמְינָא. סְטָא לְשִׁמְאָלָא.
נִחְיָת לְתַתָּא. וּבָנָן לְאַרְבָּע זָווִין. מַלְכּוֹ אַתְפְּרֵשׁ לְעַילָּא
וּתַתָּא וְלְאַרְבָּע זָווִין לְמַהְוֵי חד. נִהְרָא עַלָּה נִחְיָת
לְתַתָּא. וְעַבֵּיד לִיה יְמָא רַבָּא בְּמָה דָאָת אָמֵר, (קהלת
א) **בֶּל הַגְּחָלִים הַוְּלָבִים אֶל הַיּוֹם וְהַיּוֹם אִינְגָּנוּ מְלָא.**

לשון הקודש

מחשכה וברא עולם וג"א יטין של העולם – להראות בבוד עליון, לו – להזכיר, להזכיר (איילנות) אֲרוּזִים עליונים
הקדמון, והוציא (איילנות) גְדוּלִים מאותו הָאוֹר (וְיָוִוּדָוּ) וְהָרָעִילָוּן
(זכריה יד) יהִי יהוָה אחד ושמו אחד, ובתו (קהלת פט) וידעו כי אתה שמה ה' לבך.
בְּחִגְיעַת הַהְבָּאָה, הַיְכָלָות יְרוּעִים, נוֹתָה
לִצְדָּקָה וְהַלְּמָעָלה. יָוֹרֶד לְמַטָּה. וּבָנָן לְאַרְבָּעָה
לְשִׁמְאָל. יָוֹרֶד לְמַטָּה. וּבָנָן לְאַרְבָּעָה
קְצֻוֹת. מַלְכּוֹת נִפְרָדָה לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה
וְלְאַרְבָּעָה קְצֻוֹת לְהִזְוֹת נִהְרָא עַלְיוֹן אֶחָד
יָוֹרֶד לְמַטָּה, וְעוֹשָׂה לִים הַגְּדוֹלָה, בְּמוֹ
עָשָׂה לוּ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה. לוּ – לעצמו, לו

הַאֲרָא הַזֶּה בְּנִישׁ כֹּלֶא וְשָׁאֵב לֵיהּ בְּגֻווָּה. כַּמָּה דָּאת אָמֵר (שיר השירים ב) אָנָי חַבְצָלָת הַשְּׁרוֹן שׂוֹשְׁגַת הַעֲמָקִים. וְאֵין שְׁרוֹן אֶלָּא אֶתְר יִמְאָר בַּרְאָה דְּשָׁאֵב כָּל מִימִין דַעַלְמָא דָאָפֵיק וְשָׁאֵב וְנָהֵר (ועילון בית). בְּגֻווָּה כְּדֹא אָפֵיק וְרָא שָׁאֵב, נָהֵר) דֹא בְּדֹא בְּאוֹרְחִין יִדְיָעָן (נהלייא בְּפָנוֹ עַלְוָה). וּבְדִין עַלְיוֹהוּ בְּתִיב, (משלוי כד) בְּחַכְמָה יִבְנֵה בֵּית. וּעַל דֹא בֵּית בְּרָאָשִׁית. (נ"א וּעַל דֹא בֵּית דַעַלְמָא מְלָך סְתָם) (בֵּית עַלְאָה אַתְּבָנִי בְּחַכְמָה. וכן תְּקָה אָופָה). אָבֵל בֵּיתָא עַלְאָה רְבָרְבָא יִשְׁוֹבָא בְּחַכְמָה. וּבְנָהָה אָופָה). דַעַלְמָא. מְלָך סְתָם בֵּיתָא תְּתָא.

וְהַמְּלָךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים, (תהלים טג) (פֶד אֶתְעָר גְּבוּרָה) עַלְאָה בְּחַדּוֹה לְמַהְוִי כֹּלֶא חָד. וְהַמְּלָךְ יִשְׁמַח בְּאֱלֹהִים חָדוֹ נָהָרָא דָאָפֵיק (נ"א בְּנָהָרָא) דְנַפְּיק בְּחָד שְׁבִילָא טָמֵיר וְגַנִּי וְעַיִל בֵּית בְּתָרֵין דָאָפֵן חָד וּעַל דֹא

לשון הקודש

שָׁנָאָמֵר (קהלת א) בְּלַ הַנְּתָלוּם הַלְּכִים אֶל הַיּוֹם וְהַיּוֹם אִינְגָנוּ מְלָא. שְׁהָרִי הוּא בְּזָנָס הַבָּל וְשׁוֹאֵב אָוֹתוֹ לְתוֹכוֹ, בָּמוֹ שָׁנָאָמֵר (שיר ב) אָנָי חַבְצָלָת הַשְּׁרוֹן שׂוֹשְׁגַת הַעֲמָקִים. וְאֵין שְׁרוֹן אֶלָּא מָקוֹם הַיּוֹם הַגָּדוֹל שְׁשׁוֹאֵב בְּלַ מִימִי הַעוֹלָם, שְׁמוֹצִיאוֹ וְשׁוֹאֵב וּפְמַאיָּר וּנְגַנְּבָנִים בּוֹ. מְשׁוּם בְּךָ וְהַמוֹּצִיאוֹ וְהַשְׁוֹאֵב, פָּאיָר וְזָה בְּזָה בְּדָרְכִים יְדוּעֹות נְחָלִים רַעַב עַלְיוֹן, וְאֵו בְּתוּב עַלְיוֹן (משלוי כד)

עלמא אשתכלל בקיומא שלים.

זה מלך ישבה אליהם עלמא (נ"א נהרא עלאה) **תתאה** חדי בעלמא עלאה (נ"א סתימא מהו דשדר) **חיים** עמייקא (חו רגניד ונפיק באנו אחר חרי. באלהים. בית חרי. בית שדר) **חיה**ם לבלא. חי מלפआ אקרזון. דא עקרא (דף כט ע"ב) **דבירתא**. ביתא דא בני ביתא דעלמא. יبني עלמא. ודא הוא בראשית ברא אליהם ב' ראשית. ראשית חכמה בד בניש כלא לנויה ואתעbid ימָא רבא לשאבא כלא.

ימא דקאו מימי. שאיב כל מיין דעלמא. ובניש ליז לנויה. ימיין אוילין ושתאיין ואשתאבן ביתה. ודא נפיק מגו עלאה. וסימניה דרזא דא (איוב לח) מפטן מי יצא הקרא דמיימי גליידין בית לשאבא אחרני.

לשון הקודש

(באור) (שפארו) **שהוציאו** בשביל אחד טמיר וגוינו ונכנים בו בשנים שחם אחד, ועל זה העולים נתקון בזמנים שלם. והמלך ישבה באלהים – עולם אור עליון התהוו שמה בעולם העליון ונ"א נסתה אותו ששלחו עמק ושםה ששופעת ויוצאת באיזה מקום מתחם באלהים. בו שמה, בו שולחן חיים לבל. נקראיים חyi המלך. זה עקר הבית. בית זה בוגה בית של העולם ובוגה העולם. וזה

(קפאים) בו לשאוב אחרים.

הָאֵי קְרַח יִמְאַדְקָפָא לֹא נֶגֶדִין מִימּוֹי. אֲלֹא בְשֻׁעַתָּא דְתִזְקַפָּא דְדָרוֹם מְטַי לְגַבִּיה וּמְקַרֵּיב לִיה בְהַדִּיה. בְּדַיִן מִיא דְהַוו גַּלְיִדִין בְּסְטוֹרָא דְצַפּוֹן מְשֻׁתְּרוֹן וְנֶגֶדִין. דְהָא מְסְטוֹרָא דְצַפּוֹן גַּלְיִדִי מִיא וּמְסְטוֹרָא דְדָרוֹם מְשֻׁתְּרוֹן. וְנֶגֶדִין לְאַשְׁקָאָה בֶּל אָנוֹן חִוּזָת בְּרָא בְּמָה דָאָת אָמֵר (תהלים קד) יִשְׁקוּ בֶּל חִיתָו שְׂדֵי וְנוּ וְאַלְיוֹן אַקְרָזָן הָרִי בְּתַר טִוְרִין דְפִירְוִדָא. דְכָלָהו מְשֻׁתְּקִין בְּדַ סְטוֹרָא דְדָרוֹם שְׁאָרִי לְקַרְבָּא בְהַדִּיה. וּבְדַיִן מִיא נֶגֶדִין. וּבְחִילָא דָא עַלְאה דְנֶגִיד כָּלָא הַו בְּרָבו בְהַדִּו.

פְּדַ מְחַשְּׁבָה סְלִיק בְּרָעו (רְחוּיוֹת) מְטַמִּירָא דְכָל טַמִּירִין. מְטַי (וְאַתְּנִינִיד) מְגַנִּיה חַד נֶהָר. (בְּתַרְא טַמִּירָא) וּבְדַ מְתַקְרָבִין דָא בְּדָא בְּחַד שְׁבִיל דָלָא יִדְיע לְעִילָא וּתְתָא וְהָבָא הוּא רְאֵשִׁיתָא דְכָלָא. וּבְ מֶלֶך סְתִּים

לשון הקודש

הַקְרָח הַזָּה יִם שְׁקוֹפָא, לֹא שׁוֹפָעִים הָרִי בְּתַר, הָרִי הַפְּרוֹד. שְׁכָלָם מְשֻׁקִים מְיֻמִּיו אֲלֹא בְשֻׁעַה שְׁחֹזֵק קְרָרוֹם מְגַנֵּעַ בְשַׁצֵּד דָרוֹם מְתַחְיֵל לְקַרְבָּ אֱלֹיָו, וְאוֹן הַמִּים שׁוֹפָעִים. וּבְכָח עַלְיוֹן זֶה שׁוֹפָעַ, הַכָּל הַם בְּגַדְלָה וּבְשְׁמַתָּה.

כְּשַׁמְחַשְּׁבָה עֹלָה בְּרַצּוֹן וְשֵׁל רְחוּיוֹת מְטַמִּיר שֵׁל בֶּל הַטַּמִּירִים, מְגַע וּשׁוֹפָעַ מְתוּבוֹ נֶהָר אַחֲד וּבְתַר טַמִּירָ, וּבְשַׁמְתַקְרָבִים זֶה בְּזָה בְּשִׁבְלָ אַחֲד שָׁלָא

מַהֲאֵי רִאשְׁתָּתָא אֲשֶׁתְּכַלֵּל וְדָמֵי דָא לְדָא.

(ובחילא דא) בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמִים, (סתמא נקודה סתימה רגנרטין פיטמיו גנטקון ברא) (נ"א בתר רגנטקון ברא) (ונ"א נחרא רגנטיק בה"א עלאה) (ונ"א נחרא רגנרטין ואפיק ברא) אֲפִיךְ קֹול מְגֻיִּה. וְדָא אֲקָרֵי קֹול הַשׁוֹפֵר. וְהִינֵּנוּ בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמִים (ויאיה) דָא יְהוָה קֹול הַשׁוֹפֵר (נ"א ויאיה השופר). וְשָׁמִים שְׁלִיטִין בְּחֵי הַפְּלָךְ עַלְאָה עַל אָרְעָא. וְסִמְגִיךְ בֵּן יְשִׁי חֵי עַל הָאָדָם. דָחִים תְּלִין בֵּן יְשִׁי. (ויבואו נגרין ליה). וּבָהוּ שְׁלִיט בְּכָלָא. וְאָרְעָא מִיעִיה אַתָּונָת. הָדָא הוּא דְבָתִיב וְאֶת הָאָרֶץ. וְאָז דְאַתּוֹסֵף לְשִׁלְטָה בְּמוֹזִיגִי עַל אָרְעָא.

**אֶת לְעִילָּא וְהֹא חִילָּא דְכָלָא דְעִשְׁרִין וְתִרְיֵין
אַתְּוֹן דְאַפִּיךְ אֶת א' ת' אֱלֹהִים דָא וְיַהִיב
לְשָׁמִים בְּמָא דְאַת אָמֵר,** (שיר השירים ๕ בעתה שעתה

לשון הקודש ידוע למעלה ולמטה, וכאנּו הוּא רִאשְׁתָּת הַפְּלָךְ הַעֲלִyon עַל הָאָרֶץ. וְסִימּוֹן לְדָבָר – בֵּן יְשִׁי חֵי עַל הָאָדָם. שְׁהָחִים תְּלִוִּים בֵּן יְשִׁי וּבָאוֹז מְשֻׁפְעִים לוֹ. וְהָם שׁוֹלְטִים בְּכָלָא, וְהָאָרֶץ גּוֹנוֹתָה מִמֶּנּוּ. וְהָ שְׁבָתוֹב וְאֶת הָאָרֶץ. וְאָז הַתּוֹסֵף לְשִׁלְטָה בְּמוֹזִונָות עַל הָאָרֶץ.

אֶת לְמַעַלָּה, וְהֹא בְּחֵךְ שֶׁל בְּלָל עֲשָׂרִים וָשְׁתִים אֲוֹתִיות שְׁהֽׁוֹצִיא אֶת א' ת' אֱלֹהִים זֶה, וְנִתְןֵן לְשָׁמִים, כְּמוֹ שָׁנָאָמָר Shir ۵ בַּעֲתָה שְׁעַטָּה לוּ אָמוּ בַּיּוֹם הַשׁוֹפֵר (נ"א וְהֹא השופר). וְשָׁמִים שׁוֹלְטִים